

Geschenk uit de hemel

Herkansing voor kraampakketten in Derde Wereld

NIEUWKOOP • Navelklemmen, matrassbeschermers, kraamverbanden: wat moet je er thuis mee als je in het ziekenhuis bevalt? Marieke van de Weele weet raad. In ontwikkelingslanden zijn ze blij met de spullen uit het kraampakket.

JANNY ESKEs

Het terugdringen van babysterfte is dit jaar het thema van Serious Request. De Stichting Baby Hope, waarvan de Nieuwkoopse landelijk voorzitter is, speelt daarop in met een container bij het Glazen Huis in Enschede. Maar mensen kunnen hun overbodige kraamartikelen overal in het land kwijt. Van de Weele weet hoe hard het nodig is. Zelf is ze een keertje wezen kijken in Ghana. „Ik ben verschillende projecten langs geweest, heb ook een ziekenhuis bezocht en ben landinwaarts geweest. Kleine dorpjes met tien lemen hutjes en één lokale vroedvrouw. Als je daar onder een bed waarin een moeder onderzocht wordt, het kraammateriaal ziet liggen zoals je dat zelf verpakt hebt, doet je dat wel iets.”

Baby Hope bestaat sinds 2003 en Marieke van der Weele (40) zat er al snel bij. Toen ze bevallen was van dochter Isabelle, vroeg ze zich af wat ze met haar overbodige kraampakket moest. „Je krijgt dat thuisge- stuurd als je ervoor verzekerd bent, ook als je in het ziekenhuis bevalt. Een aantal dingen kun je nog wel gebruiken, maar je houdt een heleboel over.” Ze kwam op het spoor van Baby Hope. „Maar in Nieuwkoop en omgeving was geen inzamelpunt.”

Marieke van de Weele

‘Mensonterend hoe vrouwen soms moeten bevallen’



Marieke van de Weele verzamelt de kraamspullen ook thuis. FOTO MARLIES WESSELS

Marieke van de Weele is zo'n type dat er dan zelf een begint. Haar ouders in Ter Aar doen even zo vrolijk mee. In een schuur van hun boerderij aan de Westkanaalweg 82 worden de spullen opgestapeld. In een mum van tijd was de Nieuwkoopse penningmeester en later voorzitter 'van de hele toko'. „We hebben nu landelijk gezien 320 inzamelpunten, 10 mensen voor het transport en 500 vrijwilligers. En het groeit nog steeds. Ook al zit het kraampakket nu niet meer in de basisverzekering, maar alleen in de aanvullende verzekering.”

Vanuit Ter Aar gaan de spullen vooral naar Gambia, Hongarije, Malawi, Albanië en Suriname; van an-

dere depots onder meer naar Tanzania en Polen. „In totaal hebben we zo'n vijftien projecten. Er komen steeds nieuwe bij. Vaak gaat het via kleine organisaties die een ziekenhuisje of bevallingshuis steunen. Ontwikkelingsprojecten ontstaan meestal als mensen ergens op vakantie zijn en denken: ik wil iets doen, ook al is het maar een druppel op een gloeiende plaat. Soms monden ze erin uit dat mensen emigreren om ter plekke te helpen.”

PLATTELAND

Zelfs in Oost-Europese landen als Polen, Hongarije en Roemenië hebben kraamvrouwen het vaak slecht, vertelt ze. „Je hebt op het platteland ziekenhuizen waar je niet wilt liggen. Het is soms mensonterend hoe vrouwen moeten bevallen.” Het kraammateriaal dat naar deze plekken gaat, is voor bevallingen bedoeld. „Maar,” zegt Van de Weele,

„alcohol en steriele gaasjes zijn voor het hele ziekenhuis bruikbaar.”

Aan de logistiek heeft de Nieuwkoopse, zelf moeder van Isabelle (9), Robbert (7) en Angelique (4), haar handen vol. Het meeste materiaal gaat met containers naar de plaats van bestemming. In Europa per vrachtwagen, naar Afrika met de boot. Ze probeert alles zo efficiënt mogelijk te regelen. Desondanks heeft ze er een drukke vrijwilligersbaan aan. „Ik zou er een dagtaak van kunnen maken.”

Marieke van de Weele combineert het vrijwilligerswerk met de zorg voor de kinderen. Hoewel ze ontwikkelingseconomie heeft gestudeerd koos ze uiteindelijk toch niet voor werken in het buitenland. „Ik wilde niet alles achterlaten. Ik sta nog steeds achter die keuze. Ik verdien niks, maar krijg er een goed gevoel van.”

www.stichtingbabyhope.org